

A 7.1 Poutě Ladislava Zibury

Délka audia: 02:38

Matka týden po maturitě, to byl rok 2011, uvěřila mému slibu, že Pyreneje obejdu, nasmažila řízky a společně s bratrem a otcem mě vyprovodila na tehdy ještě ruzyňské letiště. Tento nepodstatný detail uvádím proto, že ač to možná z knihy nevyplývá, jsme skvěle fungující rodina. Mladý Ládík se na pouti do Santiaga poprvé v životě musel starat sám o sebe, ale zvládl to dobře. Navíc zjistil, že lidé jsou docela fajn. Po měsíci a devíti stech kilometrech cesty se mi podařilo dorazit až k oceánu, kde podle středověkých poutníků končil svět. Rok byl doba dostatečně dlouhá na to, abych zapomněl na všechny bolesti pouti a vydal se na cestu znovu. Tentokrát v doprovodu svého kamaráda Michala do Říma. Rodiče si dodnes myslí, že jsem vycházel od prahu našeho domu, ve skutečnosti ale naše pout začala o dvě hodiny později u skleničky whisky v kavárně Horká vana. Michal se ode mě nakonec odpojil v Innsbrucku, protože mu bylo vedro. Mně taky bylo vedro, ale už jsem se neměl od koho odpojit, a tak mi nezbylo než do Říma dojít. Za celých čtrnáct set kilometrů jsem byl v blízkém kontaktu s autem jen jednou, když mě srazilo na přechodu. Celá cesta mě vyšla na pouhých 240 eur. Třicet eur jsem navíc našel na silnici a osmdesát vyhrál na automatech. Do původního cíle své cesty jsem ale nedorazil. Ve Vatikánu mě totiž odmítli pustit do chrámu svatého Petra, ke kterému poutníci tradičně směřovali. Abych uzavřel trojlístek nejvýznamnějších křesťanských středověkých poutí, bylo třeba vyrazit do Jeruzaléma. Kvůli válce v Sýrii ale neexistoval rozumný způsob, jak naplánovat nepřerušovanou trasu, kterou bych mohl ujít během letních prázdnin. Nakonec jsem se rozhodl dojet autobusem k bulharsko-tureckým hranicím, pěšky dojít na tisíc kilometrů vzdálené letiště v Antálii a odtud přeletět do Izraele, kde pout dokončím. Letní vedra, válka v Izraeli a postní měsíc ramadán v Turecku slibovaly vpravdě neopakovatelný zážitek. Abych z cesty bez mapy udělal ale ještě větší dobrodružství, rozhodl jsem se předem nic nezjišťovat o místech, která mám navštívit. Vzrušující, že? No, však uvidíte...

A 7.2 Básničky

Délka audia: 00:49

Kocour na gauči vrní,
vrabec venku zobe zrní.
Radka kreslí na hrnečky,
stromy i malé srnečky.

Petře, máš tu večeři,
vepřové a knedle tři.

Přidej trochu pepře,
na chutného vepře.

U lesa na paloučku,
lezl šnek pomaloučku.
Sluníčko zapadalo,
na hlemýždě mávalo.

Broček, to je velký pes,
zná ho celá naše ves.
Broka všichni krmíme,
trochu se s ním mazlíme.

A 7.3 Jazykolamy

Délka audia: 01:01

- (1) Řekni Lily, nalili-li liliputáni liliím vodu.
- (2) Petr Fletr pletl svetr. Pletl Petr Fletr svetr? Svetr pletl Petr Fletr.
- (3) Vlky plky, drbu vrbu, vlk zmrzl, prst zvlhl, zhlhl hrst zrn.
- (4) Tři sta třicet tři stříbrných křepelek přeletělo přes tři sta třicet tři stříbrných střech.